

Descriptors

Joan-Lluís Lluís (Perpinyà, 1963). Escriptor i columnista, és autor de diverses novel·les, com *El dia de l'ós*, *Aiguafang* o *El navegant*. Ha traduït obres del francès i de l'occità, com *El llibre dels finals*, de Joan Bodon, i ha estat guardonat amb diversos premis, entre d'altres, el Premi Crítica Serra d'Or de novel·la o el Premi Nacional President Lluís Companys.

Me'n recordo, dels estius a Cassà de la Selva

Recordo com, alguns matins d'estiu, em despertava la flaire del fum del tren, mentre se n'anava cap a Sant Feliu de Guíxols, i aquesta flaire és la que em burxa l'estómac, entre totes les flaires de la meua vida, per no poder sentir-la més. Recordo els còmics de superherois en blanc i negre que m'ensenyaven a llegir en espanyol. Recordo el soroll repetitiu de les màquines de fer taps dels meus oncles Josep i Pelai. Recordo que un guàrdia civil, des d'un cotxe, va parlar en català al meu pare, i que ell, després, ho explicava a tota la família. Recordo com m'estranyava haver de sentir cada nit, quan s'acabaven els programes de la televisió, l'himne espanyol. Recordo els cistells de l'avi Narcís amuntegats a l'entrada de casa seva. Recordo les galetes de

l'àvia Mercè. Recordo els vermuts amb sifó que, al Voló, no existien. Recordo que els meus cosins Ferran i Carles es deien Fernando i Carlos. Recordo els esgüells dels porcs que degollaven en un mas veí. Recordo com un pagès travessava un camp de blat amb un aire sorrut i ma mare em deia que era l'home del sac. Recordo que deien que havia treballat a Alemanya i com, per això, em creia que era l'home del sac. Recordo el gust d'unes pólvores de taronja química que compràvem en una botiga de les Cases Barates. Recordo que les vacances eren interminables i suaus. Recordo els carrers sense asfalt amb sots plens de trossos de maons i teules per anivellar-los. Recordo que presumia del meu francès davant dels cosins i que dissimulava que a vegades no entenia

Recordo com un pagès travessava un camp de blat amb un aire sorrut i ma mare em deia que era l'home del sac

ANDREU ELIAS

algunes de les seves paraules catalanes. Recordo que ma mare, alguns matins, s'aixecava per anar a missa i, quan la veia tornar, a peu, vestida de negre, no estava del tot segur que fos ella. Recordo la bondat de la tia Eleonor. Recordo la Coma. Recordo les aventures en blanc i negre de la Pippi Calzaslargas, que m'entossudia a anomenar *Fifi Brindacier*. Recordo com provava d'arrencar petites petxines fossilitzades de la façana de l'església. Recordo un foc a les Gavarres que il·luminava les nits i semblava indomable. Recordo el símbol de la Falange clavat a cada entrada del poble. Recordo com, quan plovia, rellegia novel·les franceses d'agents secrets. Recordo que trobava que els meus pares pareixien ser els més pobres de tota la família però que, per haver anat a viure al

costat nord de la frontera, pensaven ser els més afortunats. Recordo que vaig descobrir una serp a prop d'un pilot de sorra i com ma mare va allunyar-me'n mentre uns homes l'envoltaven per admirar-la i matar-la. Recordo que els adults no parlaven mai de Franco davant nostre, però que a vegades sentia converses sense que se n'adonessin. Recordo que em costava imaginar-me que l'home del qual parlaven a mitja veu era el mateix a qui podia gratar el nas a les monedes. Recordo que m'agradava acompanyar ma mare a comprar a ca la Maca. Recordo com, anys més tard, vaig passar de ser «el cosí de França» a ser «el cosí escriptor».

JOAN-LLUÍS LLUÍS

Recordo que els adults no parlaven mai de Franco davant nostre, però que a vegades sentia converses sense que se n'adonessin